

עת"א 44334/08/14 - אלירן מאגלי (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 אוקטובר 2014

עת"א 44334-08-14 מאגלי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר אלירן מאגלי (אסיר), ת"ז 066508094

נגד

המשיבים 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בסעדים נפרדים שלכאורה אין בינם קשר ואולם, כפי שיובהר, קיים קשר בין הנתונים על בסיסם התקבלו החלטות שב"ס בנוגע לבקשות האסיר (ככל שהוגשו).

העותר מבקש כי תאושר לו התייחדות עם אשתו. בנוסף מבקש הוא כי תאושר לו חופשה חריגה כדי לבקר את אביו המצוי, לטענתו, על ערש דווי עקב מחל קשה. לאלו יש להוסיף כי במהלך הדיון בפני העלה בקשה נוספת שעניינה בקשתו לצאת לחופשה כדי לראות את בנו שנולד לאחרונה.

יאמר מיד כי חלק מהנושאים שבעתירה כלל לא נתבקשו משב"ס קודם להגשת העתירה ומכאן שלא מוצה ההליך המנהלי בעניינם של נושאים אלו שיפורטו. די בכך כדי לדחות את העתירה על הסף מבלי להיזקק לה כלל. בכונה היא בכל הנוגע לבקשותיו לחופשה חריגה. העותר ביקש בעבר לצאת בלווי סוהרים לביקור אביו ואולם לא ביקש לצאת לחופשה חריגה לצורך ביקור הבן או האב. כאמור, נושאים אלו עלו לראשונה בעתירה ודי בטעם זה כדי לדחות רכיב זה של העתירה על הסף.

עם זאת מצאתי לנכון להתייחס לגופו של עניין לכל בקשות העותר. לבית המשפט הוגש קובץ עשיר של מידעים הן מטעם שב"ס והן מטעם המשטרה בעניינו של העותר. מהמידעים ניתן ללמוד כי גם בעת היותו של העותר בכלא נמשכת פעילותו העבריינית ובעיקר שימור הקשר עם גורמים עברייניים מחוץ לכלא. עוד ניתן ללמוד כי נשקפת מסוכנות ממשית לעותר ולמי שיהיה סביבו, לרבות ככל שיצא לביתו. עוד ניתן ללמוד כי גם מפגש התייחדות עם אשתו עלול להוות כלי לחיזוק קשרים מעבר לקשרי הזוגיות הישירים. מצבור מידעים אלו, חלקם מהעת האחרונה, מבסס היטב את החלטות שב"ס לעניין בקשת התייחדות וכן לעניין בקשה שנדחתה בעבר ליציאה לביקור משפחתי בלווי סוהרים. כאמור, בקשה לחופשה חריגה כלל לא הוגשה וממילא לא נבחנה.

נזכיר לעניין זה כי אין לאסיר בכלל ולעותר בפרט זכות להתייחדות או זכות לצאת לחופשה. מדובר בטובות הנאה

הניתנות לאסירים בשים לב להתנהגותם בכלא וסימנים לשינוי אורחות חייהם מחוץ לכלא. במקרה שבפני מדובר באסיר שזו לו כניסתו ה-12 לכלא. נראה מריבוי המידעים כי הכלא מהווה עבור רק תחנת עבודה ובפועל לא חל כל שינוי בתפיסת עולמו ואורחות חייו. המסוכנות מהוצאת העותר בלווי סוהרים או בכל דרך אחרת היא ממשית ביותר, הן לעותר ולכל מי שיהיה בסביבתו, לרבות בני משפחתו. גם הגעת אשתו לכלא בתנאי התייחדות מעוררת סיכון במובן זה שהמפגש המשפחתי עלול לשמש גם לשם חיזוק קשרים עם תאים משפחתיים אחרים. בנסובת אלו החלטות שב"ס, כפי שהתקבלו, הן לא רק החלטות סבירות וענייניות, אלא גם החלטות מתבקשות.

העותר טוען כי עצם העובדה שהוא משמש כאסיר עבודה בכלא קישון מצביעה על כך שאין ממש בכל המידעים או הטענות בדבר מסוכנות. לאחר עיון בכל המידעים סבור אני כי מסקנתו של העותר מוטעית. שב"ס אכן עושה מאמצים לאפשר לעותר תנאי כליאה נוחים יותר וחופשיים יותר, עד כמה שהדבר ניתן בתחומי הכלא. ואולם כל זאת תוך מעקב רציף, שמירה על בטחונו ובטחון כלואים אחרים. לא ניתן ללמוד כי לשב"ס אין עילה להגדירו כאדם שנשקפת מסוכנות מיציאתו לחופשה. כל שניתן ללמוד הוא שגורמי שב"ס עושים מאמץ להקל על האסיר באותם מקומות בהם הדבר ניתן וזאת הגם שלא ניתן להיעתר לבקשותיו האחרות.

בסיכומי של דבר דינה של העתירה להידחות. החלטות שב"ס בבקשות שהוגשו התקבלו כדין, בהתאם לסמכויות שב"ס, מטעמים סבירים וענייניים ועל בסיס מידעים חסויים רבים ומשמעותיים. לא מצאתי כל עילה להתערבותו של בית המשפט בהחלטות.

אחזר ואציין כי למעשה העותר לא ביקש כלל לצאת לחופשה חריגה. כמו כן לא התבקש, וממילא לא נבדקה האפשרות לאשר ביקור לאשתו והתינוק. חזקה כי ככל שתוגש בקשה מתאימה הוא תיבחן ע"י הגורמים המתאימים, לרבות בחינת אפשרות של ביקור משפחתי פתוח וכיוצא באלו.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

יש לשלוח עותק פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט' תשרי תשע"ה, 03 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא